

LITURGISCHE ORIËNTATIE (15)

DOOPDIENST

In een protestantse kerk bestaat geen doopdienst zonder de verkondiging van het Woord. De dienst heeft zelfs een sterk didactisch karakter. Dat stamt uit de tijd van de Hervorming, toen het kerkvolk opnieuw moest worden uitgelegd wat dopen betekent. Dat leidde tot het ontwerpen van een 'doopformulier', met uitleg van de betekenis van dit sacrament. Hoewel dit tegenwoordig meestal in een wat beknopte samenvatting wordt gelezen, gaat dit 'onderwijs' ook nu aan het dopen vooraf.

De protestantse kerk kent zowel de volwassen- als de kinderdoop. Wie op latere leeftijd tot geloof komt en belijdenis doet, wordt daarna gedoopt. Maar de meeste gedoopten worden als pasgeboren kind gedoopt.

Doop en geloof horen bij elkaar. Daarom wordt door de voorganger een jawoord gevraagd aan de ouders van een kind. De doop kan ervaren worden als Gods jawoord. Wie gedoopt is in de Drie-Ene Naam, hoort bij de HERE God, is in Christus' en Zijn gemeente ingelijfd. De gedoopte deelt in het genadeverbond.

Na de gesproken jawoorden wordt het kind gedoopt. In de meeste westerse kerken, ook in onze Nieuwe Kerkgemeente, wordt gedoopt door ruime besprenkeling met water, wat dezelfde betekenis heeft als onderdompeling. Het kind krijgt zijn of haar 'doopnaam.' Gewoonlijk worden de in de kerk aanwezige kinderen uitgenodigd naar voren te komen om het ritueel goed te kunnen zien.

Passende psalmen en gezangen worden door de gemeente gezongen in de doopdienst; met een zegenlied worden ouders en dopelingen toegezongen. Ouders krijgen een doopkaars mee, ontstoken aan de paaskaars: het licht van Christus gaat met hen mee.

Ook aan de gemeente wordt een jawoord gevraagd: zij belooft steun bij de opvoeding tot Christus van de kinderen in haar midden.

Na het dopen wordt de dienst met Schriftlezing en prediking voortgezet. In de preek wordt de relatie met de doop aangestipt of verder uitgelegd en toegepast.